

prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău
Judecător: I. Bulhac
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

dosarul nr. 2ra-1489/17

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Luțenco Verginia, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Verginiei Luțenco împotriva lui Erhan Mihail și Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societatea pe Acțiuni” cu privire la încasarea a despăgubirii de asigurare, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Luțenco Verginia și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 iunie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 26 aprilie 2016, Luțenco Verginia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Erhan Mihail și CA „Asterra Grup” SA cu privire la încasarea a despăgubirii de asigurare, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că între Erhan Andrei și CA „Asterra Grup” SA a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă cu eliberarea poliței de asigurare nr. 001534088, pentru autovehiculul de model „Toyota” cu numărul de înmatriculare C RL 050.

Menționează că la data de 29 octombrie 2015, ora 19:00, în mun. Chișinău, s-a produs accident rutier în rezultatul căruia autovehiculul de model „Toyota” cu numărul de înmatriculare C RL 050 condus de către Erhan Andrei a tamponat automobilul de model „Toyota Auris”, cu număr de înmatriculare NS AR 608, condus de Pîrțac (Luțenco) Verginia.

În acest sens, relevă că în corespundere cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 29 octombrie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Erhan Andrei.

Urmare a faptului sus menționat, părțile implicate în accidentul de circulație au declarat cazul accidentului la companiile de asigurări cu care aveau întocmite contracte de asigurare, iar în rezultat de către CA „Asterra Grup” SA a fost pornit dosar de daune.

La 10 decembrie 2015, între CA „Asterra Grup” SA și persoana păgubită Pîrțac (Luțenco) Verginia a fost semnat acordul privind plata despăgubirilor de asigurare prin care a fost stabilită o sumă preventivă de 18 546 lei, achitată la aceeași dată, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2729 din 10 decembrie 2015.

La 15 decembrie 2015, de către Centrul de Expertize Independente „Exauto-Plus” Societate cu Răspundere Limitată a fost efectuat actul de constatare a mijlocului de transport nr. 2838/12A privind stabilirea prejudiciului real cauzat autovehiculului de model „Toyota Auris”, cu număr de înmatriculare NS AR 608, în urma accidentului rutier.

Relatează că CA „Asterra Grup” SA s-a prezentat la examinare și a întocmit un proces-verbal de constatare a pagubelor suplimentare prin constatarea deteriorărilor ascunse ce nu au putut fi constatate anterior până la semnarea acordului de regularizare din 10 decembrie 2015.

Iar, conform Raportului de evaluare nr. 2838/12A din 15 decembrie 2015, prejudiciul material cauzat proprietarului autovehiculului de model Toyota Auris”, cu număr de înmatriculare NS AR 608, constituie suma de 66 733,50 lei.

Sușține că după efectuarea examinării suplimentare și întocmirii raportului de evaluare, s-a adresat cu o cerere prin care a solicitat achitarea sumei datorate, însă cererea a fost refuzată de CA „Asterra Grup” SA, făcându-se trimitere la acordul din 10 decembrie 2015, fapt ce contravine prevederilor art. art. 22-28 a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

La fel, afirmă că la 17 martie 2016, a înaintat o cerere prealabilă repetată prin care a solicitat achitarea benevolă a despăgubirii de asigurare, care a rămas fără răspuns.

Remarcă că în urma accidentului rutier conform raportului de constatare medico-legală nr. 5346 din 28 octombrie 2015, a suferit vătămări care au fost cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

În continuarea invocă că mărimea compensației prejudiciului moral pentru acțiunile pârâtului Erhan Andrei î-l apreciază la suma de 5 000 lei, iar motivarea sumei în cauză are un suport veridic.

Mai afirmă că în urma investigațiilor medico-legale, a suportat cheltuieli în mărime de 800 lei, sumă care urmează a fi încasată de la CA „Asterra Grup” SA.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 19, art. 21, art. 22, art. 23, art. 24, art. 36 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, art. 14, art. 1301, art. 1327, art. 1328, art. 1416 din Codul civil.

Solicită încasarea de la Erhan Andrei în beneficiul Verginiei Luțenco suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciul moral, încasarea de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul Verginiei Luțenco suma de 48 187,50 lei cu titlu de pagubă materială și penalitate și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 1470 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Erhan Andrei în beneficiul Verginiei Luțenco prejudiciul moral în mărime de 1000 lei și cheltuielile de judecată compuse din suma de 100 lei pentru admiterea capătului acțiunii privind încasarea prejudiciului moral și 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 2600 lei. S-a respins capătul acțiunii împotriva CA „Asterra Grup” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în suma de 48 187,50 lei, cât și a cheltuielilor de judecată ca neîntemeiat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de către Luțenco Verginia, reprezentată de avocatul Eșanu Mihail și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 iunie 2016.

La 12 iunie 2017, Luțenco Verginia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural.

Insistă că instanță de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele esențiale ale pricinii necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Menționează că la data de 10 decembrie 2015, între CA „Asterra Grup” SA și persoana păgubită Pîrțac (Luțenco) Verginia a fost semnat acord privind plata despăgubirilor de asigurare prin care a fost stabilită o sumă preventivă de 18 546 lei, care a fost achitată la aceeași dată, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2729 din 10 decembrie 2015.

Afirmă că data de 15 decembrie 2015 de către Centrul de Expertize Independente „Exauto-Plus” Societate cu Răspundere Limitată a fost efectuat actul de constatare a mijlocului de transport nr. 2838/12A privind stabilirea prejudiciului real cauzat în urma accidentului rutier autovehiculului de model Toyota Auris”, cu număr de înmatriculare NS AR 608.

Relevă că CA „Asterra Grup” SA s-a prezentat la examinare și a întocmit un proces-verbal de constatare a pagubelor suplimentare prin constatarea deteriorărilor ascunse ce nu au putut fi constatate anterior până la semnarea acordului de regularizare din 10 decembrie 2015, iar conform Raportului de evaluare nr. 2838/12A din 15 decembrie 2015, prejudiciul material cauzat proprietarului autovehiculului de model Toyota Auris”, cu număr de înmatriculare NS AR 608, constituie suma de 66 733,50 lei.

În acest sens, indică că după efectuarea examinării suplimentare și întocmirii raportului de evaluare sa adresat cu o cerere prin care a solicitat achitarea sumei

datorate la care a fost refuzată făcându-se trimitere la acordul din 10 decembrie 2015, fapt ce contravine prevederilor art. art. 22-28 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Sușține că a semnat acordul privind plata despăgubirilor de asigurare la momentul când a fost depusă declarația de daune.

Sub acest aspect, remarcă că instanță de fond nu a intrat în esența litigiului și nu a examinat minuțios probele administrate în proces, făcând trimitere doare la normele juridice care nu pot fi aplicate, or acestea urmau să fie aplicate dacă raportul de expertiză ar fi fost efectuat până la data semnării acordului de regularizare a dosarului de daune, însă în speța dată este viceversa.

Consideră că refuzul dat de către compania de asigurări este unul absolut ilegal fără suport probatoriu deoarece acordul nu are un caracter definitiv, iar legea expres menționează că acordul stinge doar acele pretenții care au fost cunoscute la momentul încheierii, însă ulterior au fost constatate deteriorări care nu au fost stabilite inițial.

La 22 august 2017, CA „Asterra Grup” SA a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat considerându-l neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din materialul probator, copia deciziei instanței de apel din 22 februarie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 6 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 3911 (f. d. 108) și recepționată de către reprezentantul recurentului, avocatul Eșanu Mihail la data de 12 iulie 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 109), din care considerentele recursului declarat la data de 12 iunie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Luțenco Verginia în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Luțenco Verginia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie teme de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Luțenco Verginia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Luțenco Verginia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva